वसुवने वसुधेयस्य वीतां यज" इति । 'उषे देवी' उषाख्ये देव्यौ तृतीयानुयाजदेवते, ते उभे 'वयोधसमिन्द्रं देवं', वर्द्धितवत्यौ । ते च 'अनुष्टुभा', 'छन्दसा', सह 'इन्द्रियं', वाग्वयांसि 'इन्द्रे', सम्पादयतः ॥

अथ चतुर्थमन्त्रमाह । "देवी ज्योष्ट्री देवमिन्द्रं वयोधसम् । देवी देवमवर्द्धताम् । बृहत्या छन्दसेन्द्रियम् । श्रोत्रमिन्द्रे वयो दधत् । वसुवने वसुधेयस्य वीतां यज" [२] इति । 'ज्योष्ट्री देवी' ज्योष्ट्राख्ये देव्यौ ये विद्येते ते देव्यौ द्योतमानं 'वयोधसमिन्द्रं देवं', वर्द्धितवत्यौ । ते च 'बृहत्या छन्दसा', सह 'इन्द्रियं', श्रोत्रवयांसि 'इन्द्रे', सम्पादयतः । इन्द्रियशब्दः सामान्यवाची, वाक्छ्रोत्रादयो विशेषवाचिनः ॥

अथ पञ्चममन्त्रमाह । "देवी ऊर्ज्जाहुती देवमिन्द्रं वयोधसम् । देवी देवमवर्द्धताम् । पङ्क्त्या छन्दसेन्द्रियम् । शुक्रमिन्द्रे वयो दधत् । वसुवने वसुधेयस्य वीतां यज" इति । 'ऊर्ज्जाहुत्याख्ये ये देव्यौ विद्येते ते देव्यौ द्योतमानं वयोधसमिन्द्रं देवं वर्द्धितवत्यौ । ते च 'पङ्क्त्या', 'छन्दसा', सह 'इन्द्रियं', 'शुक्रं', वयांसि 'इन्द्रे', सम्पादयतः । शुक्रशब्देन दीप्तिरुच्यते ॥

अथ षष्ठमन्त्रमाह । "देवा दैव्या होतारा देवमिन्द्रं वयोधसम् । देवा देवमवर्द्धताम् । त्रिष्टुभा छन्दसेन्द्रियम् । त्विषिमिन्द्रे वयो दधत् । वसुवने वसुधेयस्य वीतां यज" [३] इति । दैव्यहोतृनामकौ यौ 'देवौ', विद्येते तौ 'देवौ', द्योतमानं 'वयोधसम्', 'इन्द्रं', वर्द्धितवन्तौ । तौ च 'त्रिष्टुभा', 'छन्दसा', सह